

Иван Вазов

При царибродския бой

Луча! Свети разкошно през мъглата,
реви, о, лъв от векове замлъкнал,
фърчи, орел, из клетката изфръкнал,
о, дух народен, разпери крилата!

Лети, свети и нивга да не гаснеш;
топли сърца – герои да развъдиш;
пет века трябваха – убит да бъдеш,
а час ти стигна – гигант да пораснеш!

Свободо, ти из тъмните гробове
извикваш трупа – херувим да стане;
магеснице, ти в нашите Балкани
сред зимата разцъфваш лаври нови!

Цариброд, ноември 1885

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4488>]